

ikke været større end i 1944, hvor der ogsaa var Vanskeligheder med Fremskaffelse af Arbejdskraft inden for enkelte Erhverv, specielt Landbruget, hvorved dog bemærkes, at Direktoratet ikke er i Stand til at dokumentere dette Skøn med Tal.

Med Hensyn til dette Forhold kan man henvise til det ovennævnte Memorandum, Side 44—50, jfr. Bilagene 10—19 inkl.

Spørgsmaal 2: I Henhold til Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 3, reguleres en Trediedel af Dagpengenes Maksimumsbeløb pr. 1. April hvert Aar paa Grundlag af det af Det statistiske Departement efter Varepriserne i den nærmest forudgaaende Januar Maaned beregnede Tal for Udgiften til Fødevarer, Klæder, Fodtøj, Vask, Brændsel og Belysning efter det Normalregnskab, der benyttes til Beregning af det Udgiftstal, efter hvilket Tjenestemændenes Reguleringstillæg fastsættes. Saafremt Regulering af Satserne foretages efter denne Lovbestemmelse, vil de til nærværende Tidspunkt andrage 8 Kr. 80 Øre for Forsørgere, 6 Kr. 50 Øre og 7 Kr. 80 Øre for Ikke-Forsørgere med henholdsvis under og over 8 Aars Medlemstid, jfr. Bemærkningerne til det foreliggende Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m.

Udgiftstallet i Henhold til Tjenestemandenslovens § 90 androg i Januar 1939 2 831 og var i Januar 1945 steget til 4 324. Denne Stigning begrundes efter nævnte Paragraf i Tjenestemandensloven Reguleringstillæg paa 20 Portioner. Da der imidlertid for Tiden ydes Tjenestemændene et Dyrtdistillæg paa 25 Reguleringstillæg, hvortil kommer et midlertidigt Tillæg, svarende til ca. 4 Reguleringstillæg, andrager det hertil svarende Udgiftstal efter en foretagen Beregning ca. 5 287. I Forhold til Udgiftstallet for Januar 1939 har der saaledes været en Stigning paa 86,75 pCt.

Hvis Maksimumssatserne i Henhold til Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 3, var steget tilsvarende, vilde de pr. Dato have andraget følgende Beløb, naar Satserne pr. 1. April 1939 lægges til Grund og der tages Hensyn til, at der siden 1. Oktober 1942 udbetales 6 Dages Understøttelse pr. Uge mod tidligere 7 Dage, men med tilsvarende højere Satser:

Forsørgere.....	9 Kr. 40 Ø.
Ikke-Forsørgere med under 8 Aars Anciennitet...	7 — » —
Ikke-Forsørgere med over 8 Aars Anciennitet	8 — 30 —

De tilsvarende Satser i Øjeblikket (efter Lovanordning af 20. Marts 1945) andrager henholdsvis 10 Kr., 7 Kr. 60 Øre og 8 Kr. 90 Øre, medens fuld Regulering efter Arbejdsløshedslovens § 15 som foran nævnt giver henholdsvis 8 Kr. 80 Øre, 6 Kr. 50 Øre og 7 Kr. 80 Øre.

Spørgsmaal 3: Arbejdskortordningen ses ikke at have nogen fremmede Indflydelse paa Arbejdsanvisningens Effektivitet. Man tillader sig i øvrigt i den Forbindelse at henvise til det foran ad Bilag 1, Spørgsmaal 7, anførte vedrørende Formaalet med Arbejdskortordningen.

Ad Bilag 4.

Spørgsmaal 1: Ikraftsættelse af Lovforslaget pr. 1. April 1946 i Stedet for pr. 1. Januar 1946 vil betyde en Merudgift for Staten, der skønsmæssigt kan anslaaes til ca. 14,6 Mill. Kr., jfr. i øvrigt det foran ad Bilag 2, Spørgsmaal 7, anførte.

Spørgsmaal 2: Der er ingen Forskel paa Maksimum for Dagpengesatserne og Børnetillæg i Hovedstaden, Provinsen og Landdistrikterne. De lavere Lønninger i Provinsen og navnlig paa Landet vil dog rent faktisk medføre, at $\frac{4}{5}$ -Grænsen hyppigere end i Hovedstaden fører til Nedsættelse af den samlede Understøttelse. Derimod er den maksimale Huslejhjælp i Byerne og paa Landet følgende Beløb (omregnet pr. Dag):